

Thomas Ebel har efter en lang karriere i det tyske erhvervsliv valgt at følge sin medfødte indre forsker og er nu professor ved SDU, hvor han siden 2018 har været centerleder ved Center for Industriel Elektronik.

Foto: SDU

FORSKNING FÆLLES SPROG FREMMER FORSTÅElsen

Tysk professor bygger bro mellem forskning og sønderjysk erhvervsliv

Thomas Ebel har altid været forsker af natur, og efter et kvart århundrede i tysk erhvervsliv kan han nu skrive 'professor' på sit visitkort ved siden af titlen som centerleder ved SDU.

KARRIEREPORTRÆT
Af Janni Iben Faurskov Hansen
jis@ing.dk

Da jeg var 12 år, byggede jeg min første elektrolysator med blyspidsen af en blyant og kablet fra min Märklin togbane i et glas med natriumchlorid. Jeg undrede mig over, hvorfor jeg producerede brint og klor, og ikke brint og ilt, men det har jeg senere fundet ud af,« fortæller Thomas Ebel, der i efteråret 2022 blev udnævnt til professor i *advanced capacitor technologies* ved SDU, hvor han siden 2018 har været leder af Center for Industriel Elektronik i Sønderborg.

»Jeg har altid været forsker – jeg er nysgerrig af natur,« slår han fast.

Thomas Ebel voksede op i Bielefeld i Nordvesttyskland, og eksperimenterne flyttede med tiden fra drengævrelset til et ekstrarum i huset, hvor Herr Ebel hjalp sin 15-årige søn med at opbygge et mindre laboratorium.

Den tidlige interesse i naturvidenskab førte i 1995 til en ph.d. i

faststofelektrokemi ved Westfälische Wilhelms-Universität i Münster, og efterfølgende fik Thomas Ebel job hos Siemens, hvor han i fem år arbejdede som udviklingsingeniør med aluminiumelektrolytiske kondensatorer. Siden skiftede han til ledende stillinger inden for samme område i det private erhvervsliv, og først 23 år efter, at han havde forladt universitetsverdenen, vendte han tilbage. Denne gang på den anden side af den dansk-tyske grænse.

»Jeg blev spurgt, om jeg kunne forestille mig at opbygge Center for Industriel Elektronik i Sønderborg, og det kunne jeg. Jeg havde allerede samarbejdet om forskningsprojekter med SDU i flere år, og jeg syntes, at miljøet på SDU var meget inspirerende,« fortæller Thomas Ebel.

Vigtige bidrag til samfundet

Professoren kalder sit center for »en slags fyrtårn i Danmark«, og han ser det som sin hovedopgave at bygge bro mellem den akademiske verden og industrien.

»Før i tiden var den akademiske verden meget afkoblet fra industrien, tror jeg, og de levede i hver deres boble. Der bliver lavet meget vigtig forskning, men min holdning er, at hvis du kender de virkelige problemer ude i industrien, så ændrer din forskning sig også på en måde. For så kan du se helt klart, hvad din forskning skal gøre godt for ude i samfundet,« mener professoren og fortæller, at Center for Industriel

Elektronik har mange kommercielle kontrakter med virksomhederne omkring SDU.

Både de to store, Danfoss og Linak, men også en del mindre virksomheder i området, som centret støtter med sin ekspertise inden for f.eks. test af komponenter, så de kan udvikle deres forretninger.

Som eksempel nævner han et aktuelt samarbejde med Danfoss Silicon Power, som arbejder på nye kontakter med brede båndgab, der bl.a. kræver både nye kondensatorer og materialer.

»Sådan et samarbejde fører til nye job, nye produkter og en mere bæredygtig udvikling, så det er et godt eksempel på, hvordan industrien interagerer med forskningen. Min tilgang er at bruge de penge, jeg får, bedst muligt til at levere et bidrag tilbage til samfundet,« fastslår Thomas Ebel.

Frihed til at tænke

Den største fordel ved at arbejde i den akademiske verden frem for i industrien er ifølge Thomas Ebel, at man har mere frihed til at tænke.

»Når man arbejder i en industri-virksomhed, er man ekstremt fokuseret på kunderne og kundernes behov. Det er for risikabelt at tænke for meget ud af boksen, for man risikerer at spille tiden. På universitetet kan man derimod arbejde med de risikable projekter og vise det potentiale, de gemmer på. Jeg nyder derfor at have fået mere mulighed

for at fordybe mig og forstå tingene bedre, end jeg havde med den industrielle tilgang.«

Alligevel har Thomas Ebel ikke lagt sit erhvervsmindset helt bag sig, og han mener da også, at netop han blev valgt til at opbygge centret, fordi der var et ønske om, at det skulle leve i synergi med den industri, som han efter 25 år kender så godt.

»Mit bidrag er, at jeg forstår virksomhederne. Jeg ved, hvordan de fungerer, og hvilke problemer de har. Vi taler samme sprog, så når en

virksomhed kommer til os, kan jeg forstå dens behov, og vi kan derfor hjælpe dem med at løse det hurtigt. Og det sætter vores industrielle partnere stor pris på.«

Mere åbenhed, mindre stivhed

Selvom Thomas Ebel ikke har givet slip på hjemlandet, hvor han stadig bor, og hvorfra han dagligt pendler knap 100 km hver vej, er han meget glad for at have sit arbejdsliv i Danmark.

»Jeg kan godt lide den måde, folk arbejder sammen med hinanden på, og jeg holder meget af åbenheden og de flade hierarkier. Og så oplever jeg, at det danske universitetssystem er mere motiverende. I Tyskland er professorerne jo embedsmænd og sidder nogle gange tungt i deres stillinger. Min stilling er selvfølgelig også fast, men på danske universiteter kan du ikke stoppe med at arbejde, når du bliver ansat – for at skære det groft ud,« siger Thomas Ebel og nævner stivheden som et andet punkt, hvor arbejdslivet i Tyskland adskiller sig fra det danske.

»Jeg har nogle studerende fra udlandet, og de kalder mig selvfølgelig 'professor Ebel', men det er ikke min stil, for at være ærlig. For hvorfor skal vi ikke kalde hinanden ved fornavn? De danske studerende kalder mig Thomas, og det er jo mit navn. Det er mig. Jeg er blevet meget dansk i den forstand, og det kan jeg egentlig godt lide.« ■

BLÅ BOG THOMAS EBEL

1995 Ph.d. i faststofelektrokemi ved Westfälische Wilhelms-Universität i Münster.

1995-2000 Udviklingsingeniør hos Siemens.

2000-2018 Ledende stillinger hos bl.a. italienske Becromal og tyske FTCAP.

Siden 2018 Leder af Center for Industriel Elektronik ved SDU i Sønderborg, hvor han i 2022 også blev udnævnt til professor i *advanced capacitor technologies*.

Født i 1966 i tyske Bielefeld. Bor i Husum i Nordtyskland med sin kone, som han har to voksne sønner med.

